

[Himmelstrup.]

første Afsnit om den internationale Valutafond er i Virkeligheden en Videreførelse af disse Forsøg.

Efter den — deri maa jeg være enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører — overmaade indgaaende og i Enkeltheder gaaende Redegørelse, som den højtærede Udenrigsminister har givet os for den foreliggende Overenskomst, er der ikke nogen Grund til at omtale Enkeltheder i den. Det maa kun haabes, at Menneskene er blevet klogere nu, end de var i Begyndelsen af 20erne, det maa haabes, at de maa være i Stand til at udnytte de Erfaringer paa det valutamæssige Omraade, som man gjorde i 20erne, og overføre dem paa de Forhold, vi lever under i Dag, saaledes at vi efter denne Krig vil kunne undgaa de Vanskeligheder og de Ulykker, som Valutaforvirringen i 20erne paa mange Omraader afstedkom.

Med disse Ord skal jeg, idet jeg i øvrigt kan slutte mig til den Redegørelse, som den højtærede Udenrigsminister har givet, anbefale Rigsdagen at tiltræde den Overenskomst, der her foreligger til Behandling.

Christmas Møller: Efter den meget udførlige Redegørelse, den højtærede Udenrigsminister har givet for Forslaget til Rigsdagsbeslutning, og efter de ogsaa udførlige Udtalelser, der er faldet fra de to foregaaende Ordførere, skal jeg, næstefter at sige, at jeg nærer den største Beundring for den høje Regerings Respekt for Rigsdagens Arbejdsevne, som jo tydeligt fremgaar af det Antal Lovforslag, den lægger paa Rigsdagens Bord, og af det Tempo, den mener, Rigsdagen er parat til at sætte sig ind i dem, kun fremkomme med et Par enkelte Bemærkninger.

Vi er naturligvis ogsaa i min Gruppe klar over, at det vil være overmaade formaalstjenligt, at denne Overenskomst bliver ratificeret saa hurtigt som muligt, ogsaa naar man ved, hvorledes Forhandlingerne foregaar i Øjeblikket i Fortsættelse af Bretton Woods-Forhandlingerne om den internationale Bank, om hvilke man vel har Lov til at sige, at den højtærede Regering ligeledes paa overmaade heldig Maade har kunnet sammensætte en Delegation, som utvivlsomt ikke vilde være blevet formet meget anderledes, hvilken Regering

vi end havde haft. Som det er fremhævet af tidligere Ordførere, kan der overhovedet ikke ændres en Tøddel i den engelske Tekst, om jeg maa udtrykke det paa den Maade, og vi tiltræder altsaa og vil tiltræde hurtigt. Som det allerede for en 3 Maaneder siden blev fremhævet fra Regeringens Side over for Rigsdagens Partier i en Notits om de Punkter vedrørende den internationale Fond og den internationale Bank, som havde særlig Interesse for Danmark, er det klart, at vi har en særlig Interesse i at tiltræde saa hurtigt som muligt, for i det Øjeblik vi ikke gør det, vil de Betingelser, under hvilke vi kan komme ind, blive fastsat af Fonden, hvorimod vi nu ved bestemt, paa hvilke Betingelser vi kan komme ind i Fonden.

Men det Spørgsmaal, som jeg synes har den aldeles afgørende Interesse — det er ogsaa blevet berørt i ganske særlig Grad af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch —, er Spørgsmaalet om Kursen paa den danske Krone i Forhold til Dollars i det Øjeblik, vi indtræder i Fonden og i Banken. Der har jeg forstaaet det saaledes — og jeg vil bede den højtærede Udenrigsminister svare klart herpaa, thi ellers synes jeg, det maa være nødvendigt at faa Sagen til en kortvarig Udvalgsbehandling —, at uanset de Tidsfrister, man her angiver, er Kronekursen Kursen pr. 1. November — jeg tror den højtærede Udenrigsminister nævnte den den 27. Oktober, men det gør ikke nogen Forskel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om dette ikke er rigtigt, saaledes at man i hvert Fald i Offentligheden paa dette Omraade har klar Besked om, hvad det er, Landet ved denne Aftale begiver sig ind i. Hvis det ikke er muligt for Ministeren at svare her, vil man jo ved en kortvarig Udvalgsbehandling kunne klare Sagen.

Nørlund: Jeg vil gerne slutte mig til det almindelige Kor af onde Aander, som gør Indsigelse mod den Arbejdsform, som er anvendt over for dette Spørgsmaal og overhovedet i Rigsdagen i den allersidste Tid. Jeg synes, at det ofte i ganske særlig Grad træffer udenrigspolitiske Spørgsmaal, og det synes jeg er ganske særdeles uheldigt.

Om selve den foreliggende Traktat skal jeg undlade at gaa i Detailler efter de Redegørelser, der er givet. Det, som man vel stort set kan fastslaa som Mening og Ind-